

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 6 frt — kr.
 Félévre . . . . . 8 „ — „
 Negyedévre . . . 1 „ 50 „
 Egy óra . . . . . „ 50 „
 Egyes szám ára 8 kr.

Kiadóhivatal:
 PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
 (Nádossy-féle ház)
 hová az előfizetések és a lap
 szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: **szerdán és szombaton.**

Szerkesztői iroda:
 PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
 hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény inté-
 zendő.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek föl.
 Előfizetések elfogadtnak még
 valamennyi könyvkereske-
 désben.

Egyes számok kaphatók:

Weldinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Engel Lajos (fő-utca), Hochrein József és fia (Széchenyi-tér), Böhm Manó (fő-utca) papir- és könyvkereskedéseiben

A pécsi kereskedelmi és ipar-kamara.

Kereskedelmi és iparkamaráink az abszolút időknek köszönik létüket. Hogy föllállításukban nem annyira a kereskedelem és ipar fejlesztésére, mint inkább Magyarországnak Ausztriával minden tekintetben való nivellirozására irányuló törekvés rejlett, azt az akkori hatalmi körök szelleme elég hathatósan bizonyítja.

A magyar kormány az abszolút idők egyéb intézményei mellett föntartotta e kamarákat, sőt az 1868. VI. t.-cikkkel határozottabb szerepet jelölt ki számukra, noha a közvélemény alig érezte ezen intézmény szükségét. Ipar, kereskedelem a mai értelemben alig létezett; kereskedőink, iparosaink túlnyomó része nem volt tisztában ez intézmény céljaival, s a mi fő, nem volt az általános műveltség azon fokán, mely ránézve az eredményes működést e kamarákon, mint kereten belül lehetővé tehetné volna.

Nem is voltak e kamarák jó ideig mások, mint üres keretek s minthogy céljokat még csak meg sem tudták közelíteni, számos megtámadásban volt részök. A támadások természetesen az intézmény ellen irányultak, mert az ember a maga gyaroltságát ismeri be a legkésőbb. Az senkinek sem jutott eszébe, hogy bármily kitűnő legyen is valamely intézmény, eredményes működéséhez első sorban is az előfeltételek jelenléte szükséges. A mentő ideák az idő folyamán gombamódra teremtek, de a

nélkül, hogy csak egy is megérte volna a megvalósítást, a helyzet — alig egy évtized alatt — teljesen megváltozott. A reformerek elhallgattak, a kamarák pedig működésüknek évről évre szebb eredményét mutathatták föl, úgyannyira, hogy nagyobb forgalmi pontok, melyek még nem képeztek kamarai központot, kezdték a kamarai intézmény szükségét érezni, s a mozgalom, melyet ez irányban indítottak, több helyen eredménynyel végződött Pécssett aránylag későn; 1881. július hó 18-án, tehát éppen tíz évvel ezelőtt, tartotta a pécsi kereskedelmi és iparkamara első rendes közgyűlését. Tíz év rövid idő, különösen ily korlátlan időre szánt intézmény életében; de teljesen elégséges arra, hogy életrevalóságának, létjogosultságának jeleit dokumentálja.

Kamaráink az ipar és kereskedelem fejlesztésére közvetett és közvetetlen uton hatnak. Mi közvetett hatásuknak nagyobb fontosságot tulajdonítunk, s pedig viszonyainkra való tekintetből. Ismeretes dolog, hogy kereskedőink és iparosaink között a tanult elem szinte elenyésző. A családapák büszkeségeiket csak akkor szánják ipari, kereskedői pályára, mikor a tudományos pályán való haladás utja előttük áthághatatlan módon elzárult. Jobbadán tehát csak elemi ismereteket visznek magukkal a kereskedő és ipari pályára lépők; a középiskolát végzetek már ritkaságszámban mennek, hogy ne is szóljunk az akadémiai képzettséggel bírókról, kiket valóságos postentumként

bámulnának, ha — lennének. Hogy ily elemekkel iparnak és kereskedelemnek a mai értelemben való megteremtésére valaki vállalkozzék, ahhoz legalább is merészség kell. S hogy iparunk és kereskedelmünk az öntudatos vezetés alatt mégis erős fejlődésnek indult, abban nagy része van a szaktestületek-, társulatok- s legelső sorban a kereskedelmi és iparkamarák kulturális hatásának. Ez utóbbiak működésének legfontosabb nyilvánulásai a bel- és kültagok részvételével tartott közgyűlések. E közgyűléseken — maga a kamara is korlátlan kezdeményezési joggal bírván — a kereskedelmet és ipart érdeklő majd minden kérdés tárgyalás alá kerül. A gazdasági élet minden ágában képzett titkár előadásában ismerkednek itt meg a tagok a közgazdasági téren fölmerülő legváltozatosabb kérdésekkel; itt határozzák meg a miniszterium leirataira adandó véleményt és választ, a mi rendesen vitát idéz elő; a vita alkalmával megismerik egymásnak a szóban lévő kérdésre vonatkozó nézeteit; gyakorolják a kapacitálás legkifogástalanabb módját, a beszéddel való meggyőzést; az esetleg nem köztetszéssel hozott határozat némelyeket külön vélemény beadására indít, mi gyakran a kérdés utólagos és még alaposabb tanulmányozását igényli. Mindennek pedig az az üdvös eredménye van, hogy a tagok ismeretei gyarapodnak, látóköriük szélesbedik; megszűnnek a dolgokat aprólékos szempontból tekinteni; a kicsinyes versengés helyett, mely mindjárt fogát vicsoritja, ha szakmájabelijét jó ru-

A „Pécsi Figyelő“ tárczája.

Georges Spéro.

Édes szerkesztő úr!

Megígérttem, hogy tárczát írok, de higgye meg, nem jutok hozzá. Csak úgy ülök itt, tehetetlen kézzel és észszel ennél a vén, sárga íróasztalomnál, a melylyel én is úgy vagyok, mint Beranger a kabátjával. Sok keserves poemámnak tartotta a hátát, azért nagyon szeretem. És szeretem, mert nem ember.

A pennám nem fog. Azt pedig beláthatja édes szerkesztő úr, hogy az effélel erőltetni nem lehet. Például én most szörnyen erőlködöm, hogy ez a levelem vig legyen és szellemes — és több mint bizonyos, hogy nem lesz az. S ha nem erőlködném, hanem írnék behúnyt szemmel: talán tudnék melegen, szépen is írni, de hát nekem már a véremben van az erőszakosság.

Az egésznek a titka pedig az, hogy ezelőtt egy órával olvastam végig harmadszor Flammariónnak az „Urániáját.“ Nem tudom, más — a ki olvassa — hogy van vele, de én olyanformán érzem magamat, mint a chloroformmal elaltatott beteg, mikor az operáció után fölébred. Olyan

az, mint a részeg ember. Kábító nehéz mámor őríti meg az agyát, s nem tud menekülni sehogy valami nehéz látománytól, a mi szemét lakja.

Én is látom folyvást ide, a fehér papirosra vetődni a rettenetesen Georges Spéro képét, a mint lázas, kiülő szemekkel keresi, a mi csak létezik, mert láthatatlan. A vad, sötét arczban úgy keresek egy világos, békés, enyhe vonást. Nincs. Csak könyörtelenség, vad hitetlenség összevegyülve a legbadarabb, legörültebb fanatikus hittel. Kilencz tizedrésze az embereknek, kisérven gondolatban még tudomány sem járta utain — momentán, — sőt akárhányada végképen őrült lesz tőle. Megkapja valami iszonyu bolond vágy: útra kelni a merész, a főséges hitetlennel, daczolni rettenetes, földi mértékkel meg nem mérhető erővel, szembenézni bunyása nélkül pillájának — vakító, látóidegeket merőben elől szörnyű fénynyel, megvetett lábbal, veszélymegvetéssel nem futni meg iszonyt gerjesztő, monstrum ezerberusai elől a tudomány kolosszális kapujának: keresve, kutatva lázas, emésztő szenvedélylyel azt, a mi nincs! És nem is lesz soha. A szenvedélye elragad rá — a ki olvassa — égő, lázban forgó szemeit perzselik a gőzölgő betűk: érzi, hogy bomladozik lassan, fokozatosan az agya, hogy olvad meg a

forróságától a nagy utazó agyvelejének s folyik véges-végig a fejében izzóan, örületesen, mint egy kiesapott lávafolyam. A fejét a két halántékán zúzó erő szorítja szörnyű vaskézzel, lélekzetet elfojtva, agyat, gondolatot merőben aberrálva. És ilyfoku aberrációjában az agynak, egy földön és emberi észszel föl nem érhető erőben lakozó, testet öltő ideállal állván szemben, minden erő, ideg, izom eltompul — megszűn lenni. Nincs ereje egy embernek, de nincs száznak sem, hogy azt a szörnyű könyvet a falhoz vágja. Viszi az a phantom mesés, távoli, nem létező országok utain, rózsákon át, mikén nem nő tüske, viszi és nem tud ellentállani a hatalomnak, a mi viszi, mert minden, a mit a szem lát, a mit érzékei éreznek: szép, édes varázsszal tele. És minden örökkévaló. És nem mulandó semmi, még tán a — szerelem sem. Ezért követi, ezért jár nyomában, nem tudván nyomot veszteni, annak a mosódó vilószertű alaknak, a kinek olyan találóan választotta a gazdája a nevét. Georges Spéro. Egy rettenetes, fanatikus hitnek a martyrja. A ki hisz valamiben, a mi nincs, nem is létezett soha és nem is fog létezni soha, és a ki nem hisz valamiben, a mi van, a mi volt és lesz mindig mindörökké.

És ez a különös, meghasonlott alak az, a

hában látja — ráternek a nemesebb értelembe vett versenyzés terére, hol a jobb, szebb és olcsóbb árú előállítás a cél; az élet hullámzása nem lökdösi őket ide s tova céltalanul, hanem megtalálják határozott irányukat, melyhez ragaszkodva fáradozásuk s tevékenységük nem marad eredmény nélkül; érdekeik védelmére rendelt legfőbb hatalom nem játsza előttük többé a láthatatlan kéz szerepét, melynek intézkedéseivel, akár a fátummal, ellenkezni nem lehetett, sőt fölemelt szavuk hatása láttára nő alkotmányos érzületük s fokozódik polgári önértékük.

A kamarai intézménynek kulturális tekintetben ez üdvös és eddig épen nem méltányolt hatását, különösen főntebb változott viszonyainkra való tekintettel, tartjuk mi rendkívül fontosnak, hiszen maguk a kamarák is ennek köszönhetik megszilárdulásukat, miután sikerült általa oly elemeket nevelniök, melyekre működésükben most már bizton támaszkodhatnak.

Ezek után, a pécsi kamara tíz éves multjának jellemzésére, azt hisszük, elég annak a 82 közgyűlésnek egyszerű fölemelése, melyet e kamara főntálta óta tartott.

Városunk ipari és kereskedelmi téren elért fejlettsége kétségkívül számos tényező közreműködésének köszönhető, de hogy ezek közt a kereskedelmi és iparkamara a legkiválóbb helyet foglalja el, az kétségbevonhatatlan.

Kamaránkat városunk közgazdaságának emelésére irányuló hatásában nagyban támogatta a bürokratizmust teljesen kizáró iránya. Mert sajnos, van az országban oly iparkamara, mely bürokratiaságban vetekeedik akármelyik állami hivatallal, de — tegyük mindjárt hozzá — meg is látszik rajta. Évenként nem képes 2 közgyűlésnél többet tartani; jegyzőkönyvei nagyobb részét a száraz irodajelentés foglalja el; ha gyűlési tárgysorozata 15 pontból áll, azok közül is 14-ben saját magával, belügyeivel foglalkozik: a vélemények, fölterjesztések ex offo csinálódznak, azok megvitatására alkalom a kamara tagjainak nem nyílik.

A pécsi kamara működésének nyilvánulásai teljesen ellenkezők, méltán éri te-

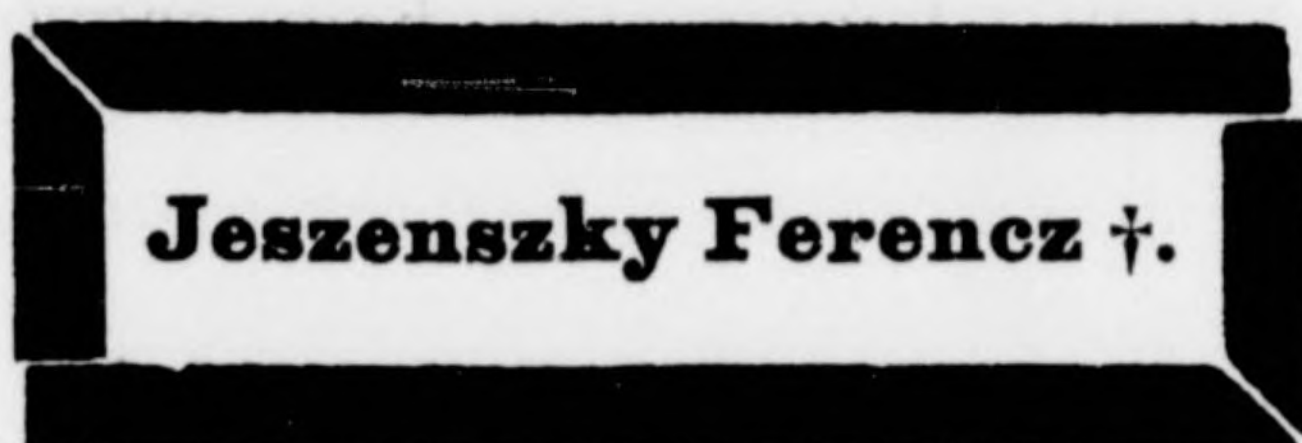
mit az „Uránia“ ural. Ez az, a mi az olvasót biliucekbe veri, nem engedvén még egy parányt sem szabadon. Az ő szenvedélye, vak hite, örült látása ömlik el minden betűn. És ez az oka annak a zsibbadtságnak, a mi nem engedi — valamig egy betű van el nem olvasott — a falhoz vágni a könyvet. Ez az oka, ez törli meg az emancipációt, az akaratot, a szívet, az erőt, az agyvelőt.

És ez a könyv, a mi rémségesebb, mint a Sybilla könyve, úgy van írva, mintha nem egy száraz csillagász, hanem a gyöngyvirágos tollu Ouida írta volna. Virágos, meleg, csupa elragadó poezis. Épen olyan mély, tiszta költészettel bámultatja a tropikus földek buja, kábitó flóráját, — alatta a nehéz ultramarin égnek — mint a sarkvidék jégsivatagjainak szemfényvesztő káprázatoságát. Csak hogy ez a költészet, ez a poezis nem egészséges. Beteg. Látszik rajta, hogy az az ember, a ki megírván, álmában, vízióiban végigjárta azokat a nem létező tartományokat, a miket elé tár, nem normális, nem egészséges agyvelő. És hogy semmit, a mi e földön szemmel látható, vagy szemmel nem látható dolog létezik: tántoríthatatlan egoizmussal nem hisz.

Csak olyan világban jár, a hol más ember az első lépésnél fölbukik, hideg, hermetikus szívével, minden ellen vértezett, kökemény agyával

hát elismerésünk, különösen ha tekintetbe vesszük, hogy az ország valamennyi kamarái közül a legkisebb budget-vel, a legkisebb munkaerővel dolgozik, s munkaerőjét sohasem szaporította, noha főntálta óta a beérkező üggydarabok száma megkétszereződött.

Nem is lehet tehát mást óhajtunk, minthogy az irány, melyben a kamara működése eddig haladt, a második deceniumban se változzék meg. S erre, meg vagyunk győződve, elég garancia a kamara fáradhatatlan titkára, kinek már kamaránk megalakításánál is oly fontos szerep jutott, valamint a kamara tevékeny elnöke, kit — sokszor saját érdekeinek elhanyagolásával is — mindenhol ott lehet találni, hol a közjó érdekében kifejtendő munkásságról van szó.

Baranyamegye legősibb családjára mely gyász borult. A megye egyik nesztora, volt alispánja folyó hó 22-dikén örökre lehunyta szemeit. Halálának híre hamar bejárta a vidéket, mindent mély részvétet keltett, s ma már a lengő gyász-zászlók szerteszét hirdetik azon mély gyászt, mely nemesak a családot, hanem az egész vármegyét érte.

Jeszenszky Ferencz (Imre, József) született Ibfán 1822. április 25-ikén; atyja Jeszenszky Ferencz, anyja Klegl Teréz. Tanulmányait Pécsen végezte, ezek közt 1841-ben a jogiakat is, melyek végeztével visszavonult, gazdálkodás közt élt, míg 1861-ben, az alkotmány ideiglenes visszaállításakor, a megye első alispánjává lön, mely tisztelet azon év decemberéig viselte, a mikor is a tisztkarral együtt leköszönt. A provizorium után 1865-ben, midőn az alkotmányos tisztkart fölhívták, hogy foglalja el helyét, akkor újra első alispáni minőségben működött 1872-ig; akkor a másodalispáni állások megszűntek s Jeszenszky ez időtől fogva egyedüli alispánja volt a megyének egészen 1889. év végeig, a mikor hirtelen bekövetkezett súlyos betegsége folytán visszavonult a közigazgatási pályától és hátralévő éveit csendes nyugalomban birtokán töltötte. Tiszti állása mellett a „Pécsi Nemzeti Casino“-nak a 60-as évek közepétől kezdve elnöke volt; a „Pécsi Takarékpénztár“-nak, mint részvénytársaságnak 1870-ben elnöke

mysterikus régiókban találván magát otthon. Ő az, a megtestesült alakot öltött hős: Georges Spéró. Talán örült, vagy talán nagyon is túlságosan reális. Ideális, meleg költészete arra vall, hogy örült, — saját örültségénél örültebb — és mégis higgadt, materiális eszméi után: rettenetesen reális. Bárhogy is: ideálnak született ember. Főnt jár a csillagok között és mégis mélyebben a földnél. Csak hogy a földön ne járjon. És mikor olyan magasan áll, hogy más ember elszédül, elsápad csak látásától is annak az iszonyatos Babelnek, mint az a hős, az az imádatra, térdreborulásra méltó heros, a kihez képest gyávák a rege oroszánbőrös hősei, — kesereg, fájni neki, hogy tovább nem tud emelkedni...

Édes szerkesztő úr, ime ne haragudjék reám, ki, akarván egy vig, mosolygós levelet írni, veték szörnyűségesen örült dolgokat az én ideálomról: Georges Spéróról. De behatása alatt irtam egy nálam sokkal örültebb, de mennyiben nagyobb, magasabb ember észveszejtő esze megnyilatkozásának. És látva őt, most is téveteleg, örületes arczkifejezésével, obszervatóriumában kutatva nem létező és soha nem is létezendő phantomok után: a kábultság, a mámor, agyamnak meghibbanása ime kiveszi kezemből a tollat.

Szíves bocsánatát kérem és küldöm a legszivesebb üdvözlötlet.

Sz—sz.

lett s e tisztelet 1876-ig viselte, a mikor az új kereskedelmi törvény átalakította a takarékpénztárak belső szervezetét s ekkor a főlügyelő bizottság elnöki tisztevel bizták meg. Mint ilyen az első két évi jutalékát jótékony célra adta; és pedig az első évit a helybeli főrealiskolában ösztöndíjkép alapítványra tette le; a második évi jutalékából szintén alapítványt tett a „Pécsi Takarékpénztár“ tisztviselőinek özvegyei számára, kiknek legtöbb gyermekei vannak. A mohácsi nagy árvízveszély alkalmával kifejtett tevékenysége és buzgalma jutalmul kapta a kir. tanácsosságot. Jellemének kimagasló vonásai közé tartozott puritán hozzáférhetetlen becsületessége, páratlan igazságszeretete, ritka igazi magyar hazafisága és semmi által meg nem ingatott liberális gondolkodása. Ha valamely közszéllra való adakozásról volt szó, ő mindig jó példával ment elől.

Halála nem volt váratlan, mert nyugalomba vonulása óta folyton kínos betegség gyötörte, a melytől csak e hó 22-dikén szabadult meg örökre. Mélyen megsomorodott családja a következő gyászjelentést adta ki:

Kisjeszeni és megyefalvai id. Jeszenszky Ferenczné szül. gödrei és almási Siskovits Ilona, a maga, úgy gyermekei ifj. Jeszenszky Ferencz orsz.-gyűl. képvis., Mari férj. Nádosy Kálmáné, Ilona, férj. Szily Lászlóné, Imre, Etelka ifj. Hirsch Lajosné, úgy menyé ifj. Jeszenszky Ferenczné szül. Friebeisz Riza, úgy vői Németh Ignác megyei főlügyész, Nádosy Kálmán, Szily László alispán, Somssich Andor, Hirsch Lajos, valamint a rokonság nevében szomorodott szívvel jelenti szeretett férjének, atyjoknak, ipjuknak, testvéreinek, sógoruknak, öregatyjoknak, és dédatyjoknak kisjeszeni és megyefalvai id. Jeszenszky Ferencznek Baranya vármegye nyug. alispánjának, kir. tanácsosnak stb. élete 69. s boldog házasságának 50. évében hosszas szenvedés és a haldoklók szentségének ajtatos fölvétele után, 1891. évi július hó 22-én történt gyászos elhunytát.

A boldogultért az engesztelő szent misé-áldozat jul. hó 25-én délelőtt 10 órakor fog a bükösi templomban megtartatni. S boldogult hült teteme azután fog a bükösi családi sírboltban örök nyugalomra helyeztetni.

Pósta és távirda tanfolyam.

A Budapesten főntálló pósta- és távirda-tanfolyamon, melynek célja és föladata azon egyének előzetes kiképzetése, kik a póstai és távirdai, közigazgatási, számviteli, pénztári és kezelési szolgálatnál, valamint a m. kir. póstatakarékpénztár igazgatóságánál alkalmazást kívánnak nyerni, a tanév f. évi szeptember hó 1-én veszi kezdetét és megszakítás nélkül 10 hónapra át tart.

E tanfolyamon a következő tantárgyak fognak kötelezőleg előadatni.

1. A pósta és távirda, nemkülönben a távbeszélőkre s a villamos berendezésekre vonatkozó jog és törvényisme.
2. A póstaügy fejlődésének története,
3. távirdaügy, távbeszélők és villamos berendezések fejlődésének története.
4. Póstatakarékpénztári szolgálat;
5. pósta-, távirda- és póstatakarékpénztári statisztika;
6. pósta- és távirda földrajz;
7. államszámvitel;
8. természettan;
9. vezgytan;
10. póstakezelési szolgálat;
11. póstaszállítási és kézbesítési szolgálat;
12. távirda-kezelési szolgálat;
13. távirdagép- és kapcsolástan;
14. távirdai építészet és anyagisme;
15. pósta és távirda-számviteli és pénztári szolgálat;
16. pósta és távirdahelyiségek, berendezések, anyagok és forgalmi eszközök ismertetése;
17. horvát,
18. német és
19. francia nyelv.

Az összesen hetenként 39 tanórából a nyelvi előadások (együtt 9 óra) a délelőtti, a többiek a délutáni órákban (3—8 ig) tartatnak.

Nyilvános rendes hallgatókul oly egyének vétetnek föl, kik a köztisztviselőkre nézve az 1883ik évi I. t.-cz. 1. §-ában meghatározott általános kellékeken fölül hiteles okmányokkal igazolják:

1. hogy a jogi egyetemet vagy akadémiát vagy a műegyetemet, vagy az ezekkel egyenrangú korábbi és mostani katonai akadémiák, illetőleg a tüzérségi, hadmérnöki és utászhadapródiskolák egyikét, vagy valamely bányászati vagy erdészeti akadémiát szabályszerűleg bevégezték, vagy

2. hogy legalább a főgimnáziumot vagy főreáltanodát, vagy ezekkel egyenrangú kereskedelmi vagy katonai tanintézetet szabályszerűleg bevégezték s ezen tanintézetekben az előírt érettségi vagy zárvizsgát sikerrel letették; avagy a cs. és kir. hadseregnél vagy a m. kir. honvédségnél mint tényleges állománybeli tisztek szolgálták;

3. hogy legalább 18-ik életévüket betöltötték, vagy azt 1892. évi január hó végéig betölteni fogják;

4. magyar állampolgárok;

5. a magyar nyelvet szóban és írásban tökéletesen bírják;

6. feddhetlen előéletűek, mi a tanulmányok befejezése óta eltelt időre nézve hatóságilag megerősített foglalkozási és erkölcsi bizonyítványokkal igazolható és

7. posta- és távirtdaszolgálatra testileg is alkalmasak, mely körülmény közhatósági orvosi bizonyítvánnyal igazolható.

Elméleti képzettség tekintetében a főgimnáziumokkal és főreáltanodákkal egyenrangúknak tekintendők a kereskedelmi tanintézetek közül a budapesti, fumei, kolozsvári, székesfehérvári, debreczeni, aradi, pozsonyi és soproni kereskedelmi akadémiák, továbbá az alsó-kubini állami polgári iskolával kapcsolatos középkereskedelmi iskola, Zombor sz. kir. város középkereskedelmi iskolája, a nagyváradi nyilvánossági joggal fölrühazott középkereskedelmi iskola, az újvidéki, budapesti II., VI. és IX. kerületi községi, a brassói, turóc-szent-mártoni és fogarasi állami, a zalaegerszegi és pancsovai államilag segélyezett községi, a szegedi községi és a miskolci társulati középkereskedelmi iskolák, végre a Wiesner-féle temesvári, a Röser-féle budapesti és a Porges-féle pécsi kereskedelmi iskola, továbbá az összes hadapród-iskolák.

Az említett középtanodákkal továbbá egyenrangúknak tekintendők:

a keszthelyi, kassai, debreczeni és kolozsmonostori m. kir. gazdasági tanintézetek;

a budapesti I. ker. állami polgári iskolai tanítóképezde (az ugyanezen tanintézettel kapcsolatos elemi iskolai tanítóképezdét ide nem értve);

a budapesti iparművészeti iskola;

a budapesti állami középipariskola;

a brassói állami közép faipariskola

és a kassai állami gépészeti közép ipariskola.

A tanév befejeztével távozási bizonyítványban részesített s az alapvizsgát sikerrel letett hallgatók 7 hónapig tartó próbaszolgálatra fognak beosztatni s e próbaszolgálat után a képesítő vizsgálat második részét képező szakvizsgálatra bocsáthatók.

A teljes képesítő vizsgálat sikeres letételéről a vizsgáló bizottság által kiállított bizonyítványok azon joghatállyal bírnak, hogy a posta és távirtdánál, nemkülönben a posta és távirtdaszámvevősegnél s a póstatakarékpénztár igazgatóságánál gyakornoki, illetve tisztviselői állásokra csakis oly egyének fognak kineveztetni, kik ily képesítő bizonyítvánnyal bírnak.

A tanfolyamot végzetek szolgálati rangja, föltéve, hogy a gyakorlati téren kellő buzgalmat és sikert fognak fölmutatni, azon naptól kezdve fog számíttatni, melyen a tanfolyam látogatását megkezdték.

Megjegyeztetik, hogy az előző két évi tanfolyamon képesített hallgatók túlnyomóan posta- és távirtdatiszti minőségben 700 frt évi fizetéssel és a rendszeresített szálláspénzzel, csekélyebb részben gyakornoki minőségben immár mindannyian alkalmazvák.

Beiktatási díj fejében mindenki 10 forintot tartozik fizetni. Tandíj 40 forint. Azon hallgatók, kik szegénységük alapján magukat a tandíj alól fölmentetni kívánják, ez iránt a beiktatás alkalmával az igazgatóságnál folyamodványt tartoznak benyújtani.

Azon hallgatók, kik szegénysorsukon kívül jó előmenetelt mutatnak, tizenketten a tanfolyam egész 10 havi tartama alatt kereskedelemügyi miniszter úr ő nagyméltósága által 20 frtnyi havi pénzsegélyben részesíttetnek.

A tanfolyam saját házában czélszerűen és kényelmesen van elhelyezve, külön szakkönyvtár és muzeum fölött rendelkezik és az intézetben külön orvos működik.

Fölvivatnak mindazok, kik e tanfolyamba az 1891/92-iki tanévre belépni óhajtanak, hogy az előre bocsátottak szerinti bizonyítványokkal fölszerelt folyamodványukat f. évi augusztus hó 20-ikáig a „Posta és Távirdataanfolyam“ igazgatóságához (VIII. Luther-utca 3. sz.) küldjék be.

HIREK.

— **(Kinevezés.)** A király dr. Nagy Géza budapesti kir. törvényszéki aljegyzőt a pécsi ügyészséghez alügyészsévé nevezte ki.

— **(Jubileum.)** Skála Venczel felmérési föltügyelő csütörtökön töltvén be állami szolgálatának negyvenedik évét, ez alkalomból kartársai lelkes ovációban részesítették, többek közt egy ékes művü ezüst serleget nyújtottak át neki. Este a jubiléum szölgéjében kedélyes mulatságot rendeztek, mely a hajnali órákig jókedvben tartotta együtt a társaságot.

— **(Elgázolta a vonat.)** E hó 21-én este 9 órakor a somogy-szob-barcsi vasut egyesvonata, mely a déli vasut barcs-bécsi vonatához csatlakozik, mikor Barcs állomásról Barcs telep állomásra visszatolták, elgázolt egy eddig még teljesen ismeretlen 30—35 éves, intelligens külsejű férfit. Az egész vonat a szerencsétlennek a fején ment keresztül és azt darabokra zúzta. A szerencsétlenség okát még eddig nem állapíthatták meg. A holttestnél Leopold és Netti Weisz aláírással ellátott leveleket és nagyobb pénzösszeget találtak.

— **(A „Pécs“ legutóbbi pikanti-riájához.)** Nem vesztegettük volna a szót a mi laptársunkra, mely a mily szende hangon szólott az ő közönségéhez azelőtt, most tisztára hőresögös természetűvé vált; nem is vetettünk volna ügyet — mint mondók — az ő következetlenségére, mert ez még a régi szende hangnál is régiebb természete neki: hanem egyik távol lakó olvasónk sorainak adunk itt teret, hadd mondja el ő az ő véleményét. A levél ide vonatkozó része így szól: „Kaczagunk, nagyokat kaczagunk mi itt a vidéken, s azt hisszük a város közönsége sem olyan blazirt, hogy kaczagás nélkül megállja azt, a mit a „Pécs“ a múlt vasárnapi számában szörnyű komoly képpel szelnek eresztett, fölhíván arra most már nem csupán „a városi tiszti főorvos és a rendőrség figyelmét,“ hanem az egész közönséget is, már t. i. a mennyiben ilyen kolosszális „uborkát“ meg szokás mutatni mindenkinek s terjesztetni a hírét, hadd dicsérjék meg a természetjét. Nos hát arról, hogy annak az „intelligens, művelt, előkelő“ közönségnek, melyet annyiszor emleget a „Pécs“ az ő előfizetési fölhívásában, illik-e ilyesmit a kezébe adni, mint az a bizonyos figyelmeztetés, arról mit sem szölok. Ha az ő „intelligens, előkelő“ olvasói ilyenekben gyönyörűségüket találják, úgy ez az ögusztusuk. Arról sem szölok, hogy az ilyesmi egyáltalán lapba való-e és a kinek e fféle panasza van, nem inkább helyesen tenné-e, ha a rendőrkapitánysághoz menne — mert ez meg a panaszló és a lapszerkesztő gusztusához tartozik. De arról már szölok, hogy következetesség-e az, mikor „Pécs“ uram izetlen pikantiával tüskéket akart a „Pécsi Figyelő“ talpa alá rakni, amért ez egy izben a rendőrség újjászervezéséről szólva a többek közt a prostituczió ellen alkalmazandó rendszabályok szigorítását és a legmesszebb menő erélyességet követelte az amúgy is súlyedő erkölcs érdekében s a tisztességes társadalom nevében. A „P. F.“ akkor magasabb hivatását, nemes kötelességét teljesítette, általánosságban szólván a terjedő bünről és fürtelemről, cseppet sem botránkoztatván meg senkit egyetlen szavával sem. Ekkor a „Pécs“ olyasféle megjegyzéssel próbálta csipkedni a Figyelőt, hogy: „mi ebben nem vagyunk olyan szakértők, mint a „P. F.“ ... stb. És most ime a kis kedves egyszerre milyen bámulatos szakértelmet árul el a legbelsőbb dolgokról, holmi „igen szomorú következmények“ről, miket az orvosrendőri vizsgálat fölületessége okozott. Hát lám nem kaczagató az, mikor valaki ilyen esetenül tottyan bele a sajátkezüleg szedett tüskébe? És még hozzá milyen idomtalanul, mondhatnám, milyen ildomtalanul!“

— **(A vízvezetéki munkálatokat)** végre megkezdhetette Zelleriu, s most erősen hozzáálának a munkához, hogy a kívánt időre elkészíthessék. A város a régi katonai kórházban egy helyiséget is bocsájtott Zellerin rendelkezésére, hogy abban irodai teendőit végezhesse.

— **(Szerelmi dráma.)** Bazsanek Rozália, budai külvárosi cseléd marólughoz folyamodott tegnapelőtt, hogy hűtlen kedvesét örökre elfelejtse. Szerencsére azonban a lug sokkal gyöngébb volt, hogysem ilyen szent czélra használhatta volna; egy kis torokrizálás árán hatósági közbelépés nélkül is megmenekedett a haláltól. Hogy a hűtlen kedves hogy fogadta a rémhirt, arról nincs tudomásunk.

— **(Éjjel a király utcán.)** Szerdán este történt, ambar — a mi a helyzet kritikus voltát illeti — pénteken kellett volna történnie. A kalendárium szerint a hold vállalta magára az éjjeli világitást s a gázlámpák bizva az ő lovagias ígéréteben, bevonták a vitorlát és sötétek maradtak; csak hogy a hold természetesen megint rátartós volt s egy szerelmi kettős miatt, a mit valami morózus felhő mögött rendezett, faképnél hagyta a várost. Denique sötét volt. A király utcán ballag haza egyik jómódu polgárunk — nevét diszkrécióból elhallgatjuk — kissé nekibusulva azon, hogy szölgét eszi a féreg s mi türes-tagadás, kissé jó fejfel. Szemtanuk úgy beszélnek, hogy már a kaszinóig jutott volna, mikor egy harsány hang fölriasztja csendes merengéséből: „Állj meg! ki vagy?“ A mi polgárunknak szemei ijedtében karikákat hányanak s szentül azt hiszi, hogy valami vakbuzgó rendőrrel van dolga s remegve kezd mentegetőzni, hogy így, úgy, ő a szölgéből botorkál haza. A harsány hang evvel nem elégszik meg: ő nevet kérdez s az éjjeli csendzavartó (pedig meg se mukkant szegény) hivatalánál fogva föl akarja jelenteni. A polgár megszeppen: „Tyűh, mit szöl az asszony, ha ezt meghallja!“ Siet is a rendőrt lekenyerezni s tárczát nyom a markába, hogy ne csapjon skandalumot. A Buczkó — re bene gesta — tovább megy, az öreg ur pedig lelkendezve megy haza. Másnap egy csomagban kapja vissza tárczáját s mellette egy névjegyet, avval a figyelmeztetéssel, hogy a rendőrnek úgy sem lett volna joga az éjjeli utast följelenteni, minek ijedt hát meg. — Tudósítónk szerint az ügynek hatóság előtt is folytatása lesz — anynyira megharagudott a deliquens a föllütetésért.

— **(Szinészeink a vidéken.)** A pécsi színtársulat néhány tagja: Szilágyi Vilmos, Polgár Sándor, Erdélyi Miklós, valamint Fűredi (Fürst) Béla, az orsz. szin. akadémia növendéke f. hó 21-én Szigetvárott, 22-én pedig Barcsan hangversenynyel egybekötött szavalati előadást rendeztek, mely úgy anyagilag mint erkölcsileg szépen sikerült. Szilágyi „Julius Caesar“-ból a nagy forumjelenetet adta elő, mit a közönség erősen megtapsolt. Polgár Sándor kupléival és a „Szegény Jonathán“ első fölvonásának magánjelenetével aratott sikert. Fűredi Coppé „Hajótörés“-ét adta elő; értelmesen és szép drámai erővel. Ezután Szilágyi Dreyfuss „Fekete frakkban“ című vig monológjával erősen megkaczagattatta a közönséget. Végül Polgár és Erdélyi duettet adtak elő a „Koldusdiák“-ból. A mint értesültünk, holnap, azaz f. hó 26-odikán Mohácson is tartanak ily hangversenynyel egybekötött szavalati előadást.

— **(Kerti ünnepély.)** A kath. legényegylet e hó 26 án saját helyiségében kerti ünnepélyt rendez, melyet kedvezőtlen időjárás esetén egy héttel később, augusztus 2-án fognak megtartani. Az ünnepélyen Farkas Sándor zenekara fog játszani. Belépti díj tagoknak 20 kr., nem tagoknak 30 kr. Föltüfuzetések köszönettel fogadtatnak.

— **(Ajándék a nemzeti Muzeeumnak.)** Fűlöp Jenő kárászi lakós a budapesti nemzeti Muzeeumnak egy igen érdekes régi érmet és még más két régiséget adományozott, mikét a Muzeeum igazgatója külön levélben köszönt meg. A régiségek egy előbbi ásatás alkalmából kerültek az ajándékozó birtokába.

— **(Az aratás megyénkben.)** Sikló s vidéken az aratást megkezdték. A gabona szalmára nézve kissé silány, de a szem igen szép úgy, hogy gazdáinknak semmi panaszuk sem lehet. A tengeri és a többi kapások szintén igen kitűnő lábon állanak mivel a mult héten igen jó eső volt. De e hó 17-én délelőtt fél 11 órakor iszonyu nagy zivataros eső támadt, mely itt-ott cseresnye nagyságu jéggel s tartott 8—10 perczig;

e zivataros eső, melynek jeges része a siklósi szőlőhegynek egy részén vonult át, meglehetősen kárt tett a szőlőben. — Pécs váradon a buza közepes termést adott, aratják, minőségileg kielégítő lesz a hozam. A rozs közepesen aluli eredményt adott, vékony szemű és konkolyos. A tavaszi kalászosok az egész járásban szépen állanak, az árpát már aratják is, minőségre és mennyiségre közepes a hozam. A kukorica jól áll, jó közepes hozamot ígér. A burgonya és répa, ugyancsak a zöltség is bőven fogynak fizetni, minőségileg is jó lehet a termés. Bab és lencse kitűnő eredménnyel bíznak. Gyümölcs azonban kevés lesz.

— **(A betakarítás ideje.)** A falusi nép most hordja be az évi termést, de sok helyen — szemtanuk állítása szerint — nem a falun kívül helyezi azt el, mint azt a rendelet előírja, hanem az udvarokon, hozzá még állítólag „engedély”-lyel. Nem akarjuk hinni, hogy ilyesmi megengedessék, mert hiszen, ha tűz üt ki, menthetlenül egész községek a pusztulásnak és nyomornak vannak kitéve. Igaz, hogy kényelmére van a népnek a termésnek az udvaron való elhelyezése, de azért a hatóság, hogy előre látó legyen és az ilyen gondatlanságoknak elejét vegye.

— **(Még egy művészkaland.)** Utána szökött — de nem am Julia Romeónak, hanem Romeó II. Julia II.-nak. — Az egész eset körülben megfordította az elsőnek. Ott látta meg a divát a deszkákon, „melyek a világot jelentik.” Thalia papnője — szakértők állítása szerint — gyönyörűen tudott mosolyogni, s csodálatos, midőn ezt tette, mindig a nézőtér egy-ugyanazon pontjára függeszté tekintetét. Rossz nyelvek ugyan azt állítják, hogy ott ült ő; de mi ezt nem tudjuk bizonyosan, csak annyit tudunk, hogy később — fölült. Vitte őt a szirén, s most állítólag magánórát vesz — milyen fordított világ! — egy rendkívüli tantárgyból, a szerelemből.

— **(A pécsi vízvezeték munkaterve az 1891. évre.)** I. rész. Kezdetét veszi július végevel. Indóház-, Majláth, Siklósi, Alsó malom-, Czindery-, Felső malom-, Sörház-, Tettye-, Alsó puturla-, Felső havi boldogasszony-, Kis havi boldogasszony-, Hegyalja- és Mandula utcák. II. rész. Kezdetét veszi augusztus közepével. Ország-, Klimó-, Király-, Mária-, Iskola-, Radonay-, Seitovszky-tér, Apáczá-, Gyár-, Hunyady-, Zrinyi- és Kert utcák. Az illető háztulajdonosokat figyelmeztetjük, hogy saját érdekükben a magán vezetékre való hajlandóságukat a mérnöki hivatalnál haladék nélkül bejelentésük, mert a fővezetékkel való csatlakozás a fővezeték lerakása alkalmával olcsóbban vihető keresztül, mintha az később történik.

— **(A közoktatásügyi miniszter)** újabb rendeletet közölt a kir. tanfelügyelőkkel, hogy ezután az összes iparostanoncz-iskolák működéséről minden évben részletes kimutatást fog közzétenni. Ezért rovatos és kérdő-íveket küldött a tanoncz-iskolák igazgatóinak, melyeket azok július hó 25-éig kitöltve tartoznak visszaküldeni.

— **(Sziwtelen anya.)** „Rossz időkkel élünk, rossz csillagok járnak” mondja a költő s neki igaza van. Az Öngyilkosság és a természetellenes halál legkülönbözőbb nemével találkozunk lépten-nyomon. Még az anyai sziv is elfásul ma már és rút bűnének fedezése céljából képes saját magzatát a legundorabb módon kivégezni. Az „angyalcsinálók”-nak egész légiója van már s a lapok hasábszám irnak ezekről a sziwtelen szörnyetegekről. S mi a legcsodálatosabb, a társadalomnak ezen rákfenéje a hívő pórnép közé is befurja magát. Így — mint nekünk írják — Magyarországon is egy cselédleány ikreket szült, a kiket aztán előbb a szemétdomb alá temetett, majd meg, mivel sirásuk onnét kihallatszott, a kutba vetett, a hol a kis artatlanok megfulladtak. De az Isten büntető keze elérte őt is, mert a szomszédok csakhamar rájöttek ocsmány tetteire. Nagy ijedségében futásnak eredt ugyan, de csakhamar elérték és átadták az igazságszolgáltatásnak, hogy undok bűnéért méltó büntetést szenvedjen.

— **(Halálozás.)** Katanovits József lakatos mester f. évi július hó 23-án halt el életének 37-ik évében. — Osv. Germán Jánosné szül. Horváth Karolin rövid szenvedés után életének 70-ik évében f. é. július 23-ikán Sumonyban elhunyt.

— **(Magyarosodás Zágrábban.)** Majdnem bízhatatlan, — pedig úgy van. Egyik fővárosi lapnak ugyanis azt írják Zágrábból, hogy az ottani gör. kath. Seminariumban Szegedy Andras rektor helyt adott a magyar nyelv rendszeres oktatásának. És Szegedy ezt — a mely képzeltet, hogy az ottani magyar ellenes körökben nagy visszataszítást keltett — a legnagyobb eréllyel valószínűsítette meg s elrendelte, hogy a bácskai növendékek folyton magyarul társalogjanak egymás között, hogy így a többi növendék is megtanuljon magyarul.

— **(Tanító nélküli iskolák.)** Laspunk egyik barátja írja, hogy Kökény és Hidor községek egy év óta tanító nélküli vannak, és pedig azért mert az első községben a tanítónak az állással megjáró 1/4 telket nem akarják átadni, miután az iskolaszék azt határozta, hogy ennek jövedelmét az iskola fenntartására fordítják. Az utóbbi községben pedig a fölött foly a harc és háboru, ki fogja az újonnan választott tanítót elhozni, a kis házasok-e, avagy a telkes polgárok. Ez aztán a népvelés nagyobb dicsőségére válik. Kiváncsiak vagyunk meddig tartanak ezek az állapotok.

— **(Júliusi naptár.)** E hónapban a nap hossza egyre fogy. Így míg e hó elsején a nap hossza 15 óra 49 percz volt, addig 31-ikén már csak 14 óra 54 percz lesz. A hold járása a következő: első negyed: 14-dikén 6 óra 54 perczkor reggel; holdtölte: 21-dikén d. u. 3 óra 10 perczkor; s végre az utolsó negyed: 28-dikén reggel 5 óra 32 perczkor. A százesztendősz. jövendőmondó a jövő hétre gyakori zivatarokat, a hó végére pedig nagy meletget jósol.

— **(A kolera.)** A trieszti tengerészeti hatóság hivatalos közlönye szerint a kolera már Mekkában dühög. E hó 13-dikán 35 esetet konstataáltak. E betegedések közül 22 halálos kimenetelű volt. E hó 22-dikén pedig ugyanott 401 kolera halálozás fordult elő. Ez okból a tengerészeti hatóság a legszigorubb intézkedéseket tette és éber figyelemmel őrködik, nehogy e pusztító betegséget az utazók behozzák.

— **(Kitüntetett körjegyző.)** A király Eibach Mihály högyészi volt körjegyzőt sok évi hű és buzgó szolgálata elismerésül a koronás ezüst érdemkereszttel tüntette ki.

— **(Halálos végű szerencsétlenség)** történt a napokban Sombereken. Lengel János somberek lakos 17 éves fia Ádám egy adagot akart venni a pajtában főlhalmozott szénából. E végből fölment a kazalra s elfeledkezvén arról, hogy az éles hegyű vasvillát a kazal oldalához támasztotta, leereszkedett a kazal tetejéről, mely alkalommal a villa hegye mélyen testébe hatolt. A Báltaszék-ről előhívott orvosnak késsel kellett kimetszenie a villa vashegyét a legény testéből, ki másnap borzasztó kínok közt meghalt.

— **(A katonaság köréből.)** A 10. cs. és kir. huszárezred jelenleg Tolnán és vidékén van elhelyezve. E hó végével mennek Fehérmegyébe Seregélyesre, hol nagyobb gyakorlatot végeznek.

— **(Philloxerás falvak.)** Ujabbban a pécsi járás következő falvaiban konstataáltak a philloxerát: Romonya, Püspök-Bogád, Nagy-Kozár, Magyar-Sáros, Szemely, Birján, Gyula, Belvárd, Nagy-Budmér, Kis-Budmér és Kassa.

— **(A bonyhádi szarvasmarhakiállítás)** folyó évi augusztus hó 30-dikán kezdődik, a melyen számos baranyamegyei község is részt vesz. Ez alkalommal a „Tolnamegyei Gazdasági egyesület” tehén és üsző díjazást rendez és pedig szabad kézből való vásárlással kapcsolatosan. A nagyobb tenyészetek diszoklevéllel lesznek kitüntetve.

— **(Az egyéves önkéntes gyógyszerészek)** a jövőben nemcsak a helyőrségi kórházakban, hanem a helyőrségi gyógyszerárakban is leszolghatják önkéntesi évüket. Ez esetben a második félévben két hónapot a gyógyszerári irodában, két hónapot pedig a helyben levő csapat számvevő irodájában és végre két hónapot a csapatkórház számvevőségében kell tölteniök.

— **(A dautovai lelet.)** Említettük annak idején, hogy a mohácsi sziget mellett fekvő Dautova határában nagyobb mennyiségű kincset találtak. Mint utóbb értesülünk, e kincsek egy része rossz kézbe került. Most a kincstári jogügyek igazgatósága figyelmessé tette e körül-

ményre a bács megyei alispánt, s fölkérte, hogy az értékes kincsek idegen kezekbe került részét is igyekezék megszerezni, hogy azokat a Múzeumnak átadhassák.

— **(Az 1848—49-iki szabadságharczi emlékek kiállításának rendezői)** a fővárosi vígadó termeiben nagyban készülnek az érdekes kiállításnak augusztus elején leendő megnyitására. A rendezőség szívesen fogad el bármely festett vagy nyomtatott képet, a mely a szabadságharczunkra vonatkozik, legyenek ezek bár később készültek is. Továbbá plakátokat, fegyvereket, de különösen honvéd öltözeteket. A rendezőség jutalom képeket küld még azoknak is, akik csupán a czimeit küldik be valamely érdekes ereklyét, fegyvert, öltözet fölszerelést stb. bíró olyan egyéneknek, kik emléktárgyaikat a rendezőség fölkérésére a kiállítás tartamára átengedik. — Minden levél vagy küldemény az 1848—49-iki szabadságharczi emlékek rendezőinek Hentaller Lajos orsz. gy. képviselő és Farnék Béla uraknak Budapestre a fővárosi vígadóba címzendő.

— **(Fürdőitüdösítés.)** Harkányban július 22-ig a fürdővendégek száma 1194 személy, átutazó vendégek száma pedig 2005 személy volt.

— **(Rövid hírek.)** Provokált képviselők. Ugron Gábor országgyűlési képviselő július 15-én interpellációt intézett a kormányhoz a fiúmei tüntetések tárgyában s ez alkalommal a fiúmei rendőrség jelentése alapján éles szavakkal kelt ki Uzelac százados eljárása ellen, ki a magyarok mellett tüntető népre azt mondá, hogy e csöcseléklet le kellene puskázni. Uzelac a napokban két horvát tisztet küldött Budapestre, hogy nevében fegyveres elégtételt kérjenek Ugrontól. A képviselő alávétve magát 18 különböző párti képviselő határozatának, kik a képviselői immunitást látták sértve a kihívás által, azt visszautasította, a tiszték azon kérdésére pedig, hogy felüknek mint magánember szándékozik-e elégtételt adni, azt felelte, hogy ő képviselői minőségben beszélt. — Eötvös Károly képviselőt szintén provokáltak. Radó Kálmán Vas megye főispánja elégtételt kért Eötvöstől a képviselőházban tett s reá vonatkozó megjegyzések miatt. — **A bakonybéli apát halála.** Sárkány Miklós dr. bakonybéli benedekrendi apát e hó 20-án meghalt élete 90 ik, apátsága 46-ik évében. A jótékony főpap halála nagy részvétet keltett. Temetése csütörtökön délelőtt ment végbe. — **Jakobey Károly meghalt.** Jakobey Károly, érdemes egyházi képiró, Lotz barátja és társa, ki a művészzel Pécsen is több ízben tartózkodott, meghalt 66 éves korában. — **Nagy hajókatasztrófa.** Valparaiso közelében az orkán jul. 19-én hat hajót zuzott össze, melyek a legénységgel együtt elmerültek. — **Uj magyar nemes.** A király Neugebauer Lászlónak, az ismert Petőfi-fordítónak, valamint törvényes utódainak a magyar irodalom terén szerzett érdemei elismerésül a magyar nemesiséget adományozta.

TANÜGY.

A pécsi izr. hitközségi népiskola értesítőjét Klingenberg J. népiskolai igazgató tette közzé. Bevezető soraiban meleg szavakban emlékszik meg a hitközség elhunyt alelnökéről Grünhut Ignác ügyvéd és városi főügyészről, ki az iskolaszék buzgó vezére és a jótékonsági intézetek lelkes bajnoka volt. Azután a lefolyt tanévre tesz rövid visszapillantást, főleglívén a megtartott iskolaszéki gyűlések nevezetesebb intézkedéseit is. A tanítótestület tizenkét tagból áll, köztük 10 férfi- és 2 nő-tanító. Beiratott összesen 380 gyermek, és pedig 204 fiu- és 176 leány-gyermek. Tehát 14 gyermekkel több mint a múlt tanévben. Hogy a szegényebb sorsu gyermekeknek is alkalom adassék tanulmányaik elvégzésére, a hitközség százhatvanegyszegény gyermeket részesített ingyen tanításban, 101 tanulónak ingyen adott könyveket; a kemény tél-ide beálltával pedig különféle ruhaneműeket, melyeket a helybéli izr. nőegylet is szaporított hasonló jótékony adományaival. Voltak továbbá számos magánalapítványok, miket szegény sorsu, de jeles előmenetelű tanulók nyertek el. A pécsi takarékpénztár szintén 12 ezüst forintot bocsátott az iskolaszék rendelkezésére, azon czélból, hogy e pénz jeles tanulók közt osztassék ki. Az értesítő még azon kimutatást is hozza, mely a más

tanintézetekbe járó izr. tanulók hitoktatásáról szól, a miről mindig a helybeli izr. hitközség gondoskodik. Ezeknek száma a lefolyt iskolai tanév 280 volt, kik közül 140 járt a helybeli főreáliskolába. Az értesítőt az igazgató a jövő tanévre vonatkozó tájékoztatóval zárja be.

Még meg kell emlékeznünk Liebscher Vilma nyilv. joggal fölruházott leánynevelő és tanintézet értesítőjéről is, melyben szép megemlékezést találunk boldogult Mendlik Ágoston apát-plébánosról, ez intézet volt igazgatójáról, aki míg nemes hivatásának élhetett, hetenkint meglátogatta az intézetet s ilyenkor a legnyájasabban bánt a növendékekkel s mint buzgó tanfőru atyailag oktatta őket. Ezután az intézet igazgatónöje a szülők figyelmébe ajánlja nyilvános joggal fölruházott intézetét, mely tágas, magas, világos és könnyen szellőzhető tantermekkel bir, továbbá igen nagy udvarral és kerttel, hol a növendékeknek alkalmuk nyílik a kertészkedés első elemeit is elsajátítani. Ezen kívül teljesen felszerelt tornászati eszközök állnak a növendékek rendelkezésére, melyben kellő fölügyelet mellett alkalmas időben gyakoroltatnak is. „Főtörékvésem — ugymond — a leánykák kedélyi és szellemi életét művelni és fejleszteni szeretetteljes bánásmód és czélszerű oktatás által, hogy fogékonyakká váljanak a vallásosság, hazaszeretet és minden erény iránt, melyet egy magyar honleánytól a társadalom méltán megkövetelhet.” — A tanító-testület 7 tagból állott, a beírt növendékek száma 77 volt és pedig: 68 róm. kath., 1 ágost. hitv. 2 görög kath., 6 izr.; ezek közül volt 69 pécsi és 8 vidéki.

VEGYESEK.

Új vallás. Mint a „Süd Californier“ című amerikai ujság írja, San-Franciscoban új vallásfelekezetet alapított valami Teed nevű uriember. Hívei, kik zsidókból és keresztényekből kerültek ki, meg vannak győződve, hogy prófétájuk magasan fölötte áll Mózesnek és Krisztusnak. Tanai szerint az ugynevezett tudomány csak agyréme az, hogy mi egy gömbön élünk. Tulajdonképen egy üres golyó belsejében élünk mi. Ha bizonyos életszabályokat követnénk, melyeket Teed tanít, úgy életünk örökké tarthatna. A két nem különbsége csak a bűn következménye. Ha mindenki tartózkodnék a fajfontartási ösztön kielégítésétől, csakhamar megszűnnek a nemi különbség s a születések ezentúl csodálatos módon történének, követői közt vannak hazastársak is, férj és feleség, kik azonban szüzességi fogadalmat tettek s most várva várják, hogy a próféta jövendölése szerint mindketten csodálatos módon — szüljenek. A bolond vallás a Pacific-partvidéken egyre terjed.

Kettéfűrészelt ház. Ugyancsak a „Süd Californier“ írja a következő történetet, mely érdekes világot vet az amerikaiak üzleti pifkájára. Kansas City városában egy Bill Lewis nevű embernek volt egy korecsmaüzlete, melyben hatósági engedély nélkül mért szeszes italokat. Több ízben elfogták, de ártani nem tudtak neki, mert a korecsma vitás határterületen feküdvén, nem volt bizonyos, vajjon Kansas vagy Missouri államhoz tartozik-e. Ha a kansasi hatóság vonta kérdőre Lewist, ez égre-földre esküdözött, hogy az ő korecsmaja Missouriban fekszik. A missouri hatóság előtt természetesen az ellenkezőt állította. Nemrég azonban pontosan megállapították a határvonalat s kitalált hogy ez Lewis házat éppen közepén szeli ketté. Kansas hatósága erre Lewis korecsmaját, mely fából épült, a határvonalmentén ketté fűrészeltette s a saját területén álló részt lebontatta, mihez a prohibitio-törvény értelmében joga volt. Lewis urnak most már Missouriban hatósági engedélyt kell kérni üzlete folytatására, mit — tekintve rossz erkölceit — aligha fog megkapni.

Pofozkodó halott. Párját ritkító eset történt Artyuj déloroszországi községben, a hol egy halott, mikor a pópa a szokásos bucsucsókkal illete, föltámadt s a beszentelést teljesítő egyházféru fölpofozta. Ez a rabiátus halott Kertitscheff Dávid herceg volt, a ki pár nap előtt egyszerre megmerevedett. Nagy pompával rendezték temetését, melynek folyamán megtörtént a rendkívüli pofozkodás. Óriási zavar támadt erre a gyászolók között. Mindenki kirohant a templomból s ijedtökben néhányan összerogy-

tak. Még az nap este nagy lakomát adott a föltámadt herceg, a minek az lett a következménye, hogy harmadnapra véglegesen meghalt.

CSARNOK.

A két feleség.

Elbeszélés, írta: Karay Anna.

(Folytatás.)

— De hátha másként nem lehet! — sóhajtá egy idegen hang kívül, — ha ebben a helyzetben számunkra nem marad más, mint a — lemondás . . .

— Hát lemondasz, lemondunk.

— És te, te képes lennél lemondani? Oh Melanie, ne mondd ki e rettenetes szót!

— Igen, Jenő, lemondani képes vagyok, de felejteni — nem. — Elkerülni téged képes leszek, de a szívemből számlzni nem, egész a sirig.

— Ha én le tudnék mondani, ez lenne az én sorsom is. De én nem mondok le rólad, nem, soha, inkább az életről lemondok. — Várjunk hát, Melanie, Isten nem szakíthat el egymástól két oly igazán szerető szívet, mint a mienk, várjunk, tűrjünk és maradjunk hivek. — Mit gondolsz, hátha valami nagy örökség . . . terno . . . a jó Isten tudja mi, beüt? . . . Igaz, jelenleg sem neked, sem nekem nincs vagyonom, melyből letennők a szükséges biztosítékot, de még lehet. Nekem van egy gazdag öreg rokonom . . . ha az meghalna . . .

Oh ne, édes Jenőm, ne kívánd saját boldogságodért a más halálát. Tehát várjunk, tűrjünk és reméljünk. De ne beszéljessünk ilyen sokáig, föltűnő lesz. — Mikor látjuk egymást?

— Holnap vasárnap. Talán mikor a templomba mégysz,

— Jól van. Tíz óraker vége a misének, jőjj akkor a kis Mária kápolnába, ott várni fogok reád s akkor majd imádkozunk közösen a jó Istenhez, úgy mint mi szoktunk, hogy engedje meg nekünk, hogy egymást szeressük.

Dóra e szavak alatt halkán ismét betette a szoba ajtaját s csak midőn hallotta, hogy Melanie már becsukta ablakát, kopogtatott be hozzá.

A lányka zavarodottan ugrott föl helyéből és bár mosolyogni igyekezett, Dóra észrevette, hogy a homlokára borult fűrtöcskékkel néhány könnyet is elsimitott arcán . . .

Másnap midőn mise után a templomból mindenki távozott, egy fiatal katonatiszt gyors léptekkel sietett be az előcsarnokon és végig lépdelve a templom hajójában eltűnt egy kis kápolnaajtajában.

Abban a kápolnában nem volt már senki sem, csak egy fiatal leány térdelt az oltár lépcsőjén és imádkozott csendes áhitattal.

Az ifju gyöngéden megérinté vállait, a leány fölkelte és szerető mosolylyal lépett az érkezőhöz.

— Melanie, — szolt halkán az ifju tiszt, — elvettem a kockát. — Megirtam lemondásomat és még ma beadom. — Ki nem tud küzdeni azért, a kit szeret, nem is szeretete soha igazán . . .

E perczben egy fekete ruhás alak jelent meg a kápolna ajtajában, hófehér hajjal, nagy, bánatos tekintetű kék szemekkel — és csendesen megállt mögöttük.

— Ne, oh legalább még ma ne add be Jenő, Istenem nem vagyok képes ily nagy áldozatot téled elfogadni.

— Minden áldozat könnyű azért, kit szeretünk.

— És minden áldozatot nehéz elfogadnunk attól, kit szeretünk. — Ne siess vele annyira, várj még egy keveset, — Isten csodát tehet.

— Oh lelkem, ha a csodatételre várunk, az hosszú terminus!

— És ha beadva lemondásodat, megvalva értem a pályától, melyet választottál, — az új pályán boldogság helyett boldogtalan lész . . . ha valaha megbánnád tetteidet . . . ha bensődben szemrehányásokkal illetnél engemet . . . Oh Jenő, kérlek, ne tedd meg ezt a lépést, nem fogadom el, inkább meghalok! Oh én édes jó anyám ott fenn a mennyben, miért áldoztad föl értem magad? — hagytál volna inkább engem a tengerbe veszni! . . .

A fekete ruhás alak ott mögöttük úgy megrázkódott erre a szóra.

— Ne vétekez édes Melanie. Igaz, hogy nehéz, küzdelmes, tán fájdalmas napok várnak reám, mig czéloamat elérem, de czéloam végén te állsz s ha téged elnyerhetlek, mindent elnyertem a világon. — Jer hát, imádkozzunk, úgy mint mi szoktunk, egygyé zárva kezünket, egy imával szívünkben.

— Igen, imádkozzunk, kérjük a jó Istent és kérjük a legszeretőbb édes anya, az én jó anyám szellemét, hogy imádkozzék ő is mi értünk.

Melanie karját Jenő karjába fűzve, balkezét annak jobb kezével imára zárva, csendesen állott az oltár előtt.

Csend, mély, áhitatos csend volt a szent hajlékban az utca zaja csak töredezett, tompa hangokban hatolt be s a magas ablakon beözönlő napsugár hosszú, fényes vonalban áttört a templomon és szivárványszíben remegett a márvány kockák lapjain.

Egymáshoz simulva, elmélyedve az áhitatos, közös imába, állott az oltár előtt az ifju pár, nem véve észre a gyászos alakot, ki mögöttük állva megindultan nézte őket. Nem hallották a csendes lépteiket, egyszerre mint egy tűnemény ott állt előttük az oltár szönyeges lépcsőjén, a napsugártól mintegy glóriába vonva s átszellemült arcczal megfogva a két egygyé zárt kezét, remegő hangon susogá:

— Igaz szívek imáját meghallgatja az Isten . . .

És eltűnt csendesen, nesztelenül a kápolna ajtajában, épp oly tűneményszerűen, mint a horgyan jött.

VI.

Néhány nap mulva az ifju tiszt Hollósy Jenő eljegyezte Tarnóczy Melaniet.

Wellington Dóra a dúsgazdag amerikai özvegy volt a közbenjáró és ő volt, ki a cautionhoz szükséges összeget, mint jegyajándékot Melanie kezébe tette.

Boldog, határtalanul boldog volt az ifju pár s szinte imádvá ragaszkodott jöltevőjéhez, a szép, hófehér haju öreg asszonyhoz.

Nagyban folytak az esküvői előkészületek s már ki volt tűzve az esküvő napja, midőn a jó Dóra néni váratlanul súlyos beteg lett. Betegsége hetekig az ágyhoz szögezte és egyre komolyabb, aggasztóbb fordulatot vett. Tarnóczy né könyörgésére beleegyezett, hogy átvigyék az ő lakásukba, hol egymással versenyzett az egész család a figyelemben, ápolásban és szeretetben, melyben az öreg nő, mint legkedvesebb családtagot vették körül.

A betegség igen soká húzódtott és egyre veszélyesebb, életveszélyessé vált a finom testalkatu, gyenge idegzetű nőre nézve, úgy hogy Melanie és Jenő elhalasztották az esküvőt és Melanie éjt, napot az ő beteg ágya mellett töltött, aggodalmas szívvel lesve a legcsekélyebb javulást helyzetén.

Az öreg asszony egyre gyengült, egyre sorvadt, néha-néha könnyebben érezte magát néhány napig, hogy aztán annál súlyosabban erőt vegyen rajta a kór.

A csalékony javulás eme napjaiban egy szép verőfényes délután Wellington Dóra ki nyitatta az ablakot és oda vitette a karszéket, melyet Melanie puhán kibéltelt vánkossal, az enyhe léget szívni fölkelte ágyából és odaült.

Melanie ott is melléjeült és szomorú arccal hajtotta fejét ölébe.

Sokáig hallgattak mind a ketten, végre az öreg nő szólalt meg gyöngéden megsimogatva az ölében nyugvó fejet.

— Kedves kis barátnóm, édes Melaniem, úgy érzem, hogy azt a boldogságot, miszerint esküvődön jelen lehessek, megtagadja tőlem a sors. Én már csak onnét az égből nézem, és ott fogok annak örülni. — Vagyonomról már rendelkeztem, végrendeletem készen áll, csak egyes apró emléktárgyaimról és ékszereimről kell még halálom esetére gondoskodnom. Vedd ki szekerényemből azt a kis faragványos ládikát és hozd ide.

Melanie könyvtelt szemmel endegelmekedett.

Az öreg nő fölnyitotta a zárt és egy lepecsételt iratot, majd széles, nehéz arany karkötőt vett ki belőle.

— Ime végrendeletem egyik példánya, a másik már illetékes helyén van — és egy kedves ékszerem, melyet neked hagyok, drága Melaniem. — És most menj édes gyermekem, hidd be családod összes tagjait, hadd lássalak mindannyiatokat együtt itt körülöttem, — mondani szeretnék nektek valamit, mit nincs erőm magammal sirba vinni.

Alig hagyta el Melanie a szobát, az ajtó föl pattant és Szilárd rohan be rajta, kezében az arany karkötővel, sápadt arccal, szinte magán kívül.

— Asszonyom, — kiáltá remegve a fölnulástól, — honnét vette ön ezt az ékszert?

Az öreg nő reá vetve bágyadt tekintetét, csendesesen kérdezé:

— Miért?

— Miért? — Ah Istenem ez az ékszer Angelám legkedvesebb ékszere volt, halála órájáig mindig ezt viselte. — Magával vitte a halálba is, ezzel együtt nyelték el a tenger hullámai, midőn abban a rettenetes viharban két kis gyermekéért a halálnak adta ifju életét. — Ah asszonyom, — szólott szinte leroskadva az emlék sulya alatt, — honnét vette ön ezt? — a tenger fenekére szállt le érte? vagy valami vízi szörny hozta föl onnét?

— De hát valóban ez-e az az ékszer?

— Hogy én ne ismerném föl azt! — Ime nézze, a karkötő közepén e gyémánttal ékített medaillon felső lapja földre tolható és belül egy kis miniatűr kép látható. Két angyal arca egymáshoz simulva, egy ifju nőé és egy kicsinyke gyermeké. Angeláé és elsőszülött gyermekünké, kinek ön ma emlékül adta, Melaniéé.

— Hát nem illeti-e ez ékszer Melaniet jogosan?

— Oh asszonyom beszéljen, mikép jutott ez ékszer birtokába?

— Legkedvesebb barátnómnek legkedvesebb ékszere volt...

— S az a barátnő?

— Halálos ágyán bizta azt reám, — sóhajta az öreg nő csendesesen.

— Szentséges Isten, hát ő nem veszett a tengerbe akkor, élt tovább! Lehetetlen, lehetetlen. — Hisz én láttam eltűnni az óriási hullámok között, láttam miként hömpölygötte a vad hullám be a végtelen, forrongó oceanba. — Ön nem beszélhet valót asszonyom, oda veszett az, el kellett vesznie, mert ha megmenekül, bizonyosan nem engedti, hogy itthon szívszakadva

gyászolják övéi, bizonyosan rég vissza hozta volna szerető szíve közénk. — Ah mondja el őszintén, körülményesen, mikép jutott ez ékszer birtokába?

Az öreg nő csendes, méla mosolygással nézett reá sokáig.

— Jól van, el fogom önnek mondani. — Hivja be családja többi tagjait is, hallják mindannyian, én el fogom mesélni az ön Angelájának a történetét és elmesélem azt is, mikép jutott az ő legdrágább ékszere az ön birtokba.

Pár percz múlva együtt volt az egész család.

Wellington Dóra gondosan becsukott minden ajtót és ablakot, mint a ki nagy titkot akar elmesélni a kíváncsi hallgatózóktól fél.

— Tehát kedveseim hallgassatok ide, én egy mesét mondok nektek, melynek minden szava igaz. Az én legjobb barátnómnek, Angelának a története lesz az, kinek nem volt soha egy gondolata sem titok előttem. Ha megígéritek, hogy mesém végéig senki egy szóval sem fog félbe szakítani, elmondok mindent úgy, a mint tőle tudom.

(Folytatás köv.)

KÖZGAZDASÁG.

— (A pécsi sertéshizlaldában) f. hó 22-én a sertés állomány: 414 drb kövér, 2482 drb félkövér, 830 drb sovány, 417 drb süldő sertés volt. Árak: kövér válogatott minőség szerint 46—47 kr. kilogrammonként, páronkénti 45 kilogramm élet leszámítással; süldők 32—38 kr. kilogrammonként élősúlyban. Kukorica 6 frt 80 kr. m.-m., árpa 7 frt — kr. m. m. Darálás 50 kr. m. m.

NYILT-TÉR.)*

Egy képesített tanítónő

kerestetik

Liebscher Vilma

nyilv. joggal felruházott leánynevelő- és tanintézetéhez.

Bővebb értesítés a tulajdonosnőnél Pécssett, Mária-utcza 13. szám.

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget A szerk.

Laptulajdonos:
NAGY FERENCZ.

Felelős szerkesztő:
HAKSCH LAJOS.

53. számu, legelegánsabb bérkocsi Pécsett,

megrendelhető csakis nálam és kocsi-somnál, a mit vagyok bátor ezennel a n. é. közönségnek b. figyelmébe ajánlani tisztelettel

Kindl S. F.

(Siklósi-utca 10. sz.)

Bérbe adandó! egy nagy és egy kis lakás

Ott Márton házában Báthory u. 15. szám alatt.

Richter-féle
Fejettörő
Legújabb
türelmi játék.
176 feladat.
Nagyon érdekes
és nagyon mulatságos.
Ára 35 kr.; minden
játékszer kereskedésben kapható.
Utazásoktól óvjunk magunkat és csakis oly skatulyákat
fogadjunk el, melyeken a gyári jel a „veres Horgony” van.

Az Europa kávéház kerthelyiségében

minden nap
föllépte

Az első pécsi daltársulatnak

Angelotti igazgató igazgatása alatt.

Válogatott műsor, bővebbet a napi hirdetések, szabad bemenet. Vasárnap és ünnepnapokon belépti díj 25 kr.

Eladó ház és kert.

A Pécssett, Árpád-utca 53. sz. alatt fekvő

ház és kert

igen előnyös feltételek mellett, szabad kézből eladó.

Bővebbet a kiadóhivatalban.

MAGYAR ASPHALT-RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

Budapestben.

Pécsi képviselőség Lauber Rezső

Mária-utca 43. szám.

Elvállal helyben és a vidéken is kocsiutak, járdák, istállók és magtárak aszfaltozását; ugyszintén nedves lakások szárazzá tételét, alapfalak izolálását és mindennemű aszfalt munkák elkészítését, jutányos föltételek mellett.

Kitünő minőségű Palaczk-borok

Ludwig János pinczejéből:
PÉCSI ASZTALI FEHÉR

és
VILLÁNYI VÖRÖS BOROK

legjutányosabb áron kaphatók:

Nick Károly és
Tiglmán Alajos

urak kereskedésében, úgy

Király-utca 39. sz. házban.

LE GRIFFON

a legjobb szivarkapapír

kapható **Alt** és **Böhm** kereskedésében Pécsen.

430. sz.
1891.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében, ezennel közzhírré teszi hogy a dárdai kir. járásbírótság 3032/91 számú végzése által Milics Perszida javára Haál György ellen 40 frt tőke, és járulékai erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás foganatosítása alkalmával bírólilag lefoglalt és 370 frtra becsült 2 ló, 1 kocsis, 1 cséplőgép s zseeskavagóból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a dárdai kir. járásbírótság 3124/1891. sz. kiküldést rendelő végzés folytán Villányban alperes lakásán leendő eszközlésére 1891-ik év augusztus 1-ső napjának délelőtt 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatalnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz fizetendő.

Kelt: Dárdán 1891-ik évi július hó 18-án.

Schönberger Sámuel,
kir. bírósági végrehajtó.

9546. sz.
1891.

Hirdetmény.

Szent-Kut község telekkönyvi betéteinek szerkesztésére kirendelt bizottság közzhírré teszi, hogy az 1886: XXIX. törvényczikkben előirt helyszíni eljárás végett 1891- augusztus 13. napján a községben megjelenend.

Felhivatnak ennelfogva:

1. mindazok, a kik a községben lévő valamely ingatlanhoz a telekjegyzőkönyvi állással szemben tulajdoni jogot tartanak, hogy a mennyiben az eljárás bírósági kiküldöttnek az arra vonatkozó okiratokat át nem adták — tulajdonjoguk bekebelezését a fent kitett határidőig a telekkönyvi hatósághoz intézendő szabályszerű beadvány útján kieszközölni; vagy az 1886: XXIX. t. cz. 15—18. §-ai év az 1889. XXXVIII. t. cz. 5., 6., 7. és 8. §-ai értelmében az átíratásra szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényüket a bizottság előtt annak a községben teljesítendő működése folyama alatt igazolják, avagy eda hassanak, hogy az átruházó telekjegyzőkönyvi tulajdonos az átruházási jogügylet létrejöttét a bizottság előtt szóval elismerje és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyét nyilvánítsa, mert ellenesetben jogaikat ezen előnyös uton nem érvényesíthetik és a bélyeg- és illetékelengedés kedvezményétől elesnek;

2. mindazon jelzálogos hitelezők, és azok, a kiknek javára egyéb nyilvánkönyvi jogok vannak bejegyezve de a bejegyzett, követelések, illetőleg egyéb nyilvánkönyvi jogok tényleg már megszűntek, ugyszintén az ilyen bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlését kérelmezzék, vagy a törlési engedély nyilvánítása végett a szerkesztő-bizottság előtt megjelenjenek, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.

Kelt Pécsen, 1891. július 8-án.

Horváth Ferencz,
kir. albiró.

Fridrich Sándor,
kir. stkkvvezető

Uj! Nickel-féle érczkoporsók. Uj!

„KEGYELET“ első pécsi temetkezési intézet
Pécsen, Perczel-(ó-póata)utca 22-ik sz. saját házában.

Van szerencsénk a nagyérdemű közönségnek ezennel teljes tisztelettel tudomására hozni, hogy intézetünket újból szerveztük és tetemesen kibővítettük, úgy, hogy minden tekintetben a legmagasabb igényeknek is képesek vagyunk megfelelni.

Rendezünk szép temetéseket pompás üveeskocsokban, raktárt tartunk fa- és érczkoporsók, valamint sirkoszorukból, elvállalunk hulla-szállításokat légmentes érczkoporsókban a bel- és külföld minden irányában.

Törekvésünk oda irányuland, hogy mint I-ső pécsi temetkezési intézet minden tolokadás nélkül pontos szolgálat és valódi (nem látszólagos) olcsóság által mint eddig, úgy ezután is a minden oldalról tanusított bizalmat továbbra is kiérdemeljük.

További tévedések kikerülése végett bátorkodunk újból kijelenteni, hogy intézetünk kezelésével, temetések felvételével és rendezésével

Gindl Alajos úr

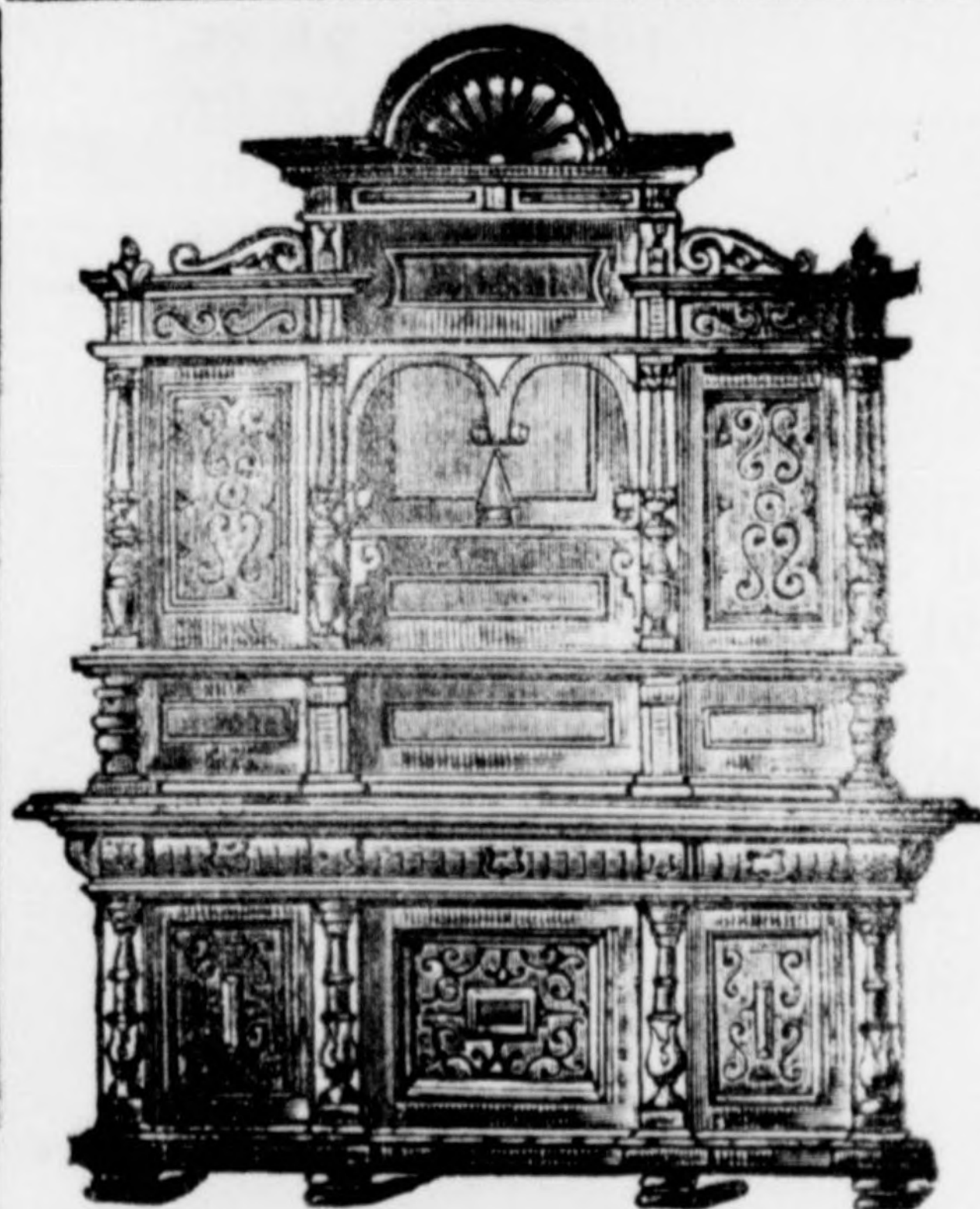
van megbízva.

Maradtunk kiváló tisztelettel

Hartl Ferencz és társai.

Kindl Ferencz, Szigriszt János, Lauber Rezső,
özv. Hoffman Károlyné, özv. Edhoffer Ferenczné.

Pósta és távirda czim: „Kegyelet“ Pécs.

ZSOLNAY IMRE butorraktára és műhelye
(tetemesen nagyobbítva)

PÉCSETT

Ferencziek-utca II. szám.

(A pécsi edénygyár raktár ugyanott.)

Nagy választékban teljes és stilszerű berendezett **alvó-, disz- és ebédlő-szobák**, mindennemű fa-, vas- és kárpitozott bútorok, képek, tükrök, függönyök, függönytartók, és minden e szakmába vágó cikkek.

Abban a helyzetben vagyok, hogy **bútorvásárlások** nálam ép oly jutányosan eszközölhetők, mint Budapesten vagy Bécsben.